

Ὁμιλία στήν Κυριακή των Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Πρξ 20,16-18.28-36)

Ἡ ἀποστολική περικοπή πού διαβάζεται τήν Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, περιλαμβάνει τήν τρίτη μεγάλη ὁμιλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μέσα στίς Πράξεις. Ἡ πρώτη ὁμιλία του, θυμίζω, εἶναι ἀντιπροσωπευτική τοῦ κηρύγματός του στούς ἰουδαίους ὅπως ἀναφέρεται στό κεφάλαιο 13, ἡ δεύτερη τοῦ κηρύγματος στούς ἐθνικούς στό κεφάλαιο 17 καί αὐτή ἐδῶ πού ἀπευθύνεται πρός τούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου εἶναι ἡ παράδοση τῆς διαθήκης του, εἶναι ἓνα, θά ἔλεγα ἐγγχειρίδιο ποιμαντικῆς.

Στό διάστημα τῆς ἀποστολικῆς του δράσεως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σέ καμία ἄλλη πόλη δέν παρέμεινε γιά τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα ὅσο στήν Ἔφεσο, ὅπου συμπλήρωσε τριετῆ συνεχή παραμονή. Στήν πόλη αὐτή ἴδρυσε μία ἀπό τίς μεγαλύτερες Ἐκκλησίες τῆς Ἀσίας. Τώρα ἐπιστρέφει ἀπό τήν τρίτη περιοδεία του καί ταξιδεύοντας πρός τήν Παλαιστίνη κάνει ἓνα σταθμό στή Μίλητο. Ἐκεῖ καλεῖ τούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου γιά νά τούς ἀποχαιρετήσῃ καί νά τούς παραδώσῃ τή διαθήκη του. Στήν ὁμιλία αὐτή βλέπουμε τήν ἀρετή καί τήν τελειότητα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἀποστόλου, καθώς καί τήν ποιμαντική του φροντίδα γιά τούς πιστούς.

Ἡ Ἐκκλησία μας πολύ σοφά ὄρισε νά διαβάζεται αὐτή ἡ περικοπή τήν Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων, γιατί αὐτοί ἐφαρμόζοντας τά παραγγέλματα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἔγιναν γνήσιοι μιμητές του. Ἡ περικοπή ἀποτελεῖ ἓναν καθρέφτη καί μιά ζυγαριά γιά τούς σημερινούς ποιμένες καί διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί ἓνα κριτήριον γιά τήν πνευματική πορεία τοῦ κάθε πιστοῦ.

Γι' αὐτό οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νά ἔχουν στοργή καί ἀγάπη πρός ὅλους καί ιδιαίτερα πρός τά παιδιά καί τούς νέους. Ἄν δέν δείξουμε ἐμεῖς ιδιαίτερη φροντίδα καί ἀγάπη στά παιδιά, θά τούς δείξουν ἄλλοι. Αὐτοί εἶναι ἔτοιμοι νά ἀρπάξουν, ἂν δέν τά ἄρπαξαν, τά παιδιά καί νά τά ὀδηγήσουν στό ποίμνιο τοῦ διαβόλου. Δυστυχῶς στήν Ἐκκλησία μας, πού βρίσκεται τό εὐλογημένο ποίμνιο, βλέπουμε σήμερα πώς λίγοι εἶναι οἱ νέοι. Κι αὐτό γιατί, γιατί δέν δείξαμε ἀληθινή ἀγάπη καί ζωνρό ἐνδιαφέρον γι' αὐτούς.

Οἱ ποιμένες πρέπει νά ἔχουν προσοχή. Τί λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στόν 28ο στίχο αὐτῆς τῆς Ἐπιστολῆς. «Προσέχετε ἑαυτούς καί παντί τῷ ποιμνίῳ». Φανταστῆτε τώρα ἓνα τσοπάνο νά ὀδηγεῖ τό ποίμνιόν του σέ ναρκοθετημένο χωράφι. Δυστυχῶς σήμερα ὁ κόσμος εἶναι γεμάτος ἀπό νάρκες. Χρειάζεται ἐπομένως προσοχή ὥστε καί οἱ ποιμένες

νά μή τιναχτοῦν στόν ἀέρα, ἀλλά καί τό ποιμνιό τους νά μή καταστραφεῖ. Πρέπει νά ὑπάρχει πλήρης ἐπαγρύπνηση.

Οἱ ποιμένες πρέπει νά γίνονται θυσία γιά τό ποιμνιό τους. Αὐτοί δέν εἶναι γιά νά ἐκμεταλεύονται τό ποιμνιο, ἀλλά γιά νά θυσιάζονται γι' αὐτό. Ἡ ζωή τούς πρέπει νά εἶναι μιά συνεχής προσφορά.

Ἰδιαιτέρως οἱ ποιμένες πρέπει νά προσέχουν τούς λύκους. Ὑπάρχουν λύκοι πού ἔρχονται ἀπ' ἔξω καί λύκοι πού ὑπάρχουν μέσα στήν Ἐκκλησία καί εἶναι ἔτοιμοι νά κατασπαράξουν τό ποιμνιο. Οἱ ἀπ' ἔξω δέν εἶναι, θά ἔλεγα, τόσο ἐπικίνδυνοι. Χειρότεροι εἶναι οἱ λύκοι ἀπό μέσα. Ἐνας τέτοιος λυσσαλέος λύκος ἦταν ὁ Ἄρειος. Ἦταν κληρικός καί μάλιστα πρωτοπρεσβύτερος, ἀλλά στήν οὐσία ἦταν προβατόσχημος λύκος, διαστρεβλωτής τῆς ἀλήθειας, ἀρνητής τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐναντίον του πολέμησαν οἱ Πατέρες τῆς Α' ἐν Νικαία Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τόν νίκησαν. Ἄν κάτι ἀποστρεφόμεστε δέν εἶναι οἱ αἰρετικοί, ἀλλά οἱ φρικτές αἱρέσεις πού ὑποστηρίζουν καί ἡ διάσπαση τῆς ἐνότητος τήν ὁποία ἐπιφέρουν στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἔδωσαν ἰδιαίτερη βαρῦτητα στό θέμα «αἵρεση» καί ἀγωνίστηκαν μέ τήν «σφενδόνη τοῦ Πνεύματος» καί ὅλες τους τίς δυνάμεις, ὥστε νά διώξουν μακριά ἀπό τήν ποιμνη τοῦ Χριστοῦ τούς «βαρεῖς καί λοιμώδεις λύκους». Ἦταν πραγματικοί ποιμένες, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ μεγάλου ποιμένα καί πατέρα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Αὐτοῦ ἡ ποιμαντική φροντίδα ἦταν προσωπική, γιατί ἐνδιαφέρονταν γιά ὅλους μαζί, ἀλλά καί γιά κάθε ἕνα ξεχωριστά, γιά μία-μία ψυχή. Πόσες ὥρες καθόταν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γιά μιά ψυχή! Πόσα δάκρυα ἔχυνε γιά νά φέρει μιά ψυχή σέ μετάνοια! Κάθε ψυχή, κάθε ἄνθρωπος ἔχει τά προβλήματά του. Δέν μπορούμε νά τόν μαζοποιοῦμε. Θέλει ὁ καθένας ἰδιαίτερη φροντίδα. Ἔτσι ἦταν πολύ συμβουλευτικός καί φυσικά ἀνιδιοτελής.

Ἀλλά καί αὐτός γιά νά φθάσει σ' αὐτό τό ὕψος, ἀκολούθησε τά ἴχνη κάποιου ἄλλου Καλοῦ Ποιμένος, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σ' Αὐτόν τόν μεγάλο Ποιμένα ἐμπιστεύθηκε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό ποιμνιό του, φεύγοντας ἀπό τήν Μίλητο. «Καί τά νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ» τούς εἶπε. Ἀλήθεια τί μέγανος λόγος! Τόν λέμε σέ κάθε θεία Λειτουργία: «Ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πάσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἴμαστε ποιμνιο τῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ. Ἄς μείνουμε πιστοί μέχρι τέλους. Ὁ Κύριος μᾶς περιμένει στή βασιλεία Του, ἀνάμεσα στό ποιμνιο τῆς οὐράνιας μάνδρας.

Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τραϊκάκης